

[Inger Gautier Schmit.]

dette maaske bliver en ubehagelig Konkurrent for disse Konservatorier, som ikke kan arbejde uden Betaling fra Elevernes Side? Det er et af de Spørgsmaal, man maa tage med ind under sine Overvejelser.

Jeg skal ikke for nærværende tilføje noget udover, hvad jeg her har sagt, nærmere Enkeltheder kan vi komme ind paa i Udvalget; jeg skal kun paa mit Partis Vegne tilsige velvillig og hurtig Fremme af Lovforslaget.

Hvidberg: Mit Parti og jeg selv staa principielt paa det Standpunkt, at de musikstuderende ved Det kongelige danske Musikkonservatorium ikke bør være ringere stillet, end f. Eks. de kunststuderende ved Akademiet er det. Selvfølgelig bør ikke et ungt Menneske med virkeligt Talent hindres i at opnaa den højeste Musikuddannelse, han kan faa her i Landet, fordi han eller hun ikke kan betale de høje Elevepenge, som her skal præsteres. Det forekommer mig ganske indlysende, i Modsætning til den ærede sidste Taler, at Undervisningen ved Det kongelige danske Musikkonservatorium bør være vederlagsfri saa vidt muligt paa ganske lignende Maade, som den er paa Universitetet. Der kan være specielle Enkeltheder med særlige Kursus og den Slags Ting, hvorfor der bør ydes et eller andet Vederlag, men som Helhed maa Undervisningen være gratis, og jeg kan ikke rigtig indse, at det skulde komme til at skade andre Interesser, lige saa lidt som Universitetets gratis Undervisning skader andre her i Landet.

Det maa endvidere, synes jeg, siges, at den Maade, hvorpaa meget højt kvalificerede Lærere baade i musikalsk og pædagogisk Henseende har været lønnet ved Det kongelige danske Musikkonservatorium, er et af de mange sørgelige Udtryk for, hvor slet man i dette Land behandler Aandsarbejderne. Naar vi nu har faaet oplyst i Bemærkningerne til dette Lovforslag, at Konservatoriets Lærere indtil 1943 var lønnet med en Timebetaling paa 4 Kr. plus 10 pCt. Dyrtidstillæg, saa synes jeg, at det er intet mindre end en Skandale, at det har været saadan. Under de nuværende Forhold har desuden Konservatoriet, som vi hører, maattet arbejde med indskrænket Undervisningstimetale, man har maattet afvise mange kvalificerede Aspiranter — vi aner ikke, hvilke Talenter der dør er gaaet tabt —, og man har kun kunnet uddele et meget begrænset Antal Fripladser.

Med andre Ord: dette Konservatorium har haft vanskeligt ved i fuldt Maal at løse

sin Opgave. Overhovedet har det jo maattet friste, kan man ligefrem sige, i de sidste 30 Aar en kummerlig Tilværelse, præget af økonomiske Vanskeligheder. Der er derfor ingen som helst Tvivl om, at her maatte der ske en Forandring, hvad man jo ogsaa har vidst, og hvad det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen forlængst har gjort opmærksom paa her under Finanslovdebatten. Der maatte ske en Forandring af disse Forhold, og der maatte komme en Løsning af disse Vanskeligheder, og jeg maa sige, at jeg føler Trang til at takke dem, som her har taget Initiativet. Jeg kan ganske slutte mig til den Tankegang, at her maatte gribes ind.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, imødekommer dette jo ikke de Ønsker, som næredes fra den nuværende Ledelses Side, og som jeg forstaa, langt fra heller de Ønsker, som man fra den øvrige Del af Musiklivet maatte nære, dersom Konservatoriet skulde komme til at staa paa Højde med Lærestalter af samme Art i Udlandet, men jeg formoder, at det ikke har været muligt at opnaa mere for Tiden, og nu vil man altsaa i den kommende Periode komme til at indhøste Erfaringer paa dette Grundlag. Jeg haaber ikke, at disse Erfaringer bliver alt for smertelige, men hvis de bliver det, maa man vel vende tilbage til denne Sag senere hen.

Der har her været Tale om, at det Tilskud, som skulde til nu, var stort, men det forekommer mig dog, at hvis Staten ikke overtog Konservatoriet, saa vilde det Tilskud, som man nødvendigvis maatte sætte ind, blive akkurat lige saa stort, og jeg maa tilstaa, i Modsætning til den ærede sidste Taler, at jeg ikke helt er i Stand til at indse, at det kan være nødvendigt i denne Sags Anledning at nedsætte et Udvalg, som skal forhandle om disse Ting.

I § 4 hedder det, at Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte de til denne Lovs Gennemførelse i øvrigt fornødne Bestemmelser, og jeg ved ikke, om det maaske vil være paa sin Plads at udtale Haabet om, at den højtærede Minister ved Udarbejdelsen af disse Bestemmelser, ved Fastlæggelsen af de mange Ting, som her kommer i Betragtning, og hvoraf nogle jo vel sagtens bliver ret vanskelige, ogsaa indhentede Udtalelse fra dansk Musiklivs officielle Fællesrepræsentation, nemlig Musikkraadet, da Konservatoriets Ledelse vel ikke kan omfatte alle de Synspunkter, som den øvrige Del af Musiklivet her maatte have at fremføre.

Til Slut vil jeg gerne tale om en Ting, som jeg ikke ved, hvordan man vil opfatte,